

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B**

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1408/2013

2013 m. gruodžio 18 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje

(OL L 352, 2013 12 24, p. 9)

iš dalies keičiamas:

Oficialusis leidinys

		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	2019 m. vasario 21 d. Komisijos reglamentas (ES) 2019/316	L 51 I	1	2019 2 22
► <u>M2</u>	2022 m. spalio 24 d. Komisijos reglamentas (ES) 2022/2046	L 275	55	2022 10 25
► <u>M3</u>	2023 m. spalio 4 d. Komisijos reglamentas (ES) 2023/2391	L 2391	1	2023 10 5

▼B**KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1408/2013****2013 m. gruodžio 18 d.****dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje***1 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms, vykdančioms veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje, išskyrus:

a) pagalbą, kurios dydis nustatytas remiantis rinkai tiekiamų produktų kaina arba kiekiu;

▼M2

b) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiojoje šalyje arba valstybėje narėse ⁽¹⁾, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;

▼B

c) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių.

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir taip pat viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, tas reglamentas taikomas pagalbai, skirtai pastariesiems sektoriams arba veiklos sritims, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą.

▼M3

3. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą ir taip pat pirminės žvejybos ir akvakultūros produktų gamybos veiklą, Komisijos reglamento (ES) Nr. 717/2014 ⁽²⁾ nuostatos taikomos pagalbai, skirtai pastarajam sektoriui, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą.

⁽¹⁾ Kaip nustatyta Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL C 384 I, 2019 11 12) Protokolo 10 straipsnyje ir 5 priede, kiek tai susiję su priemonėmis, kurios daro poveikį prekybai tarp Šiaurės Airijos ir Sąjungos, Jungtinei Karalystei toliau taikomos tam tikros Sąjungos teisės nuostatos dėl valstybės pagalbos, šiame reglamente bet kokia nuoroda į valstybę narę laikoma nuoroda į valstybę narę arba Jungtinę Karalystę, kiek tai susiję su Šiaurės Airija.

⁽²⁾ 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje (OL L 190, 2014 6 28, p. 45).

▼B*2 straipsnis***Apibrėžtys****▼M3**

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) žemės ūkio produktai – Sutarties I priede išvardyti produktai, išskyrus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1379/2013 ⁽¹⁾ nurodytus žvejybos ir akvakultūros produktus;
- b) pirminė žvejybos ir akvakultūros produktų gamyba – visos su vandens organizmų žvejyba, veisimu ar auginimu susijusios operacijos, taip pat ūkyje ar laive vykdoma veikla, būtina ruošiant gyvūną ar augalą parduoti pirmą kartą, be kita ko, pjaustymas, filė gamyba ar užšaldymas, ir pirmas pardavimas perpardavėjams ar perdirbėjams.

▼B

2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:

- a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
- b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;
- c) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei lemiamą įtaką;
- d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

▼M1

3. Šiame reglamente produkto sektorius – sektorius, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 1 straipsnio 2 dalies a–w punktuose ⁽²⁾.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

▼ M1

4. Šiame reglamente sektoriaus riba – didžiausia bendra pagalbos suma, taikoma pagalbos priemonėms, naudingoms tik vieno atskiro produkto sektoriui; ši suma atitinka 50 % didžiausios *de minimis* pagalbos, teikiamos kiekvienoje valstybėje narėje, sumos, nustatytos II priede.

*3 straipsnis***De minimis** pagalba

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 20 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

3. Bendra pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje veiklą vykdančioms įmonėms teikiamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija I priede nurodytos nacionalinės ribos.

3a. Nukrypdoma nuo 2 ir 3 dalių, valstybė narė gali nuspręsti, kad bendra vienai įmonei teikiamos *de minimis* pagalbos suma neviršija 25 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį, o bendra per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį teikiamos *de minimis* pagalbos suma neviršija nacionalinės ribos, nurodytos II priede, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) pagalbos priemonėms, naudingoms tik vieno atskiro produkto sektoriui, bendra teikiamos pagalbos suma per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija 2 straipsnio 4 dalyje apibrėžtos sektoriaus ribos;

b) valstybė narė įsteigia nacionalinį centrinį registrą pagal 6 straipsnio 2 dalį.

4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.

5. 2, 3 ir 3a dalyse nurodytos *de minimis* viršutinės ribos ir nacionalinė bei sektoriaus ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės išteklių. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

▼ M1

6. Laikantis 2, 3 ir 3a dalyse nurodytų *de minimis* viršutinių ribų ir nacionalinės bei sektoriaus ribos, pagalba išreiškiama kaip pinigine dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne kaip dotacija, pagalbos suma turi atitikti pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Keliomis dalimis mokama pagalba diskontuojama iki suteikimo momentu esamos jos vertės. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršytos 2, 3 ir 3a dalyse nurodytos *de minimis* viršutinės ribos, nacionalinės ribos arba sektoriaus riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.

8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujai arba įsigyjančiajai įmonei viršija atitinkamas *de minimis* viršutines ribas, atitinkamą nacionalinę ribą arba sektoriaus ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo įsigaliojimo dieną.

▼ B*4 straipsnis***Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas**

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).

2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.

3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

▼B

- a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui, ir

▼M1

- b) 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių atveju paskola yra užtikrinama ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra 100 000 EUR per penkerius metus arba 50 000 EUR per dešimt metų, o 3 straipsnio 3a dalyje nustatytų priemonių atveju – 125 000 EUR per penkerius metus arba 62 500 EUR per dešimt metų; jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) ji suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje arba 3a straipsnyje nustatytų *de minimis* viršutinių ribų dalis, arba

▼B

- c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.

▼M1

4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija atitinkamos *de minimis* viršutinės ribos.

5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija atitinkamos *de minimis* viršutinės ribos.

▼B

6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

- a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui, ir

▼M1

- b) 3 straipsnio 2 dalyje nustatytų priemonių atveju garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra 150 000 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba 75 000 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; arba 3 straipsnio 3a dalyje nustatytų priemonių atveju – 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra 187 500 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba 93 750 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje arba 3a dalyje nustatytų *de minimis* viršutinių ribų dalis, arba

▼B

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytais saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos), arba

d) iki įgyvendinimo:

i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija patvirtino kaip atitinkančią Garantijų pranešimą ar vėliau priimtą pranešimą, ir

ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, galima sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje vykdyti ir *de minimis* pagalbą veiklai pastarajame (-uose) sektoriuje (-uose) arba veiklos srityse vykdyti, neviršijant Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1407/2013.

▼M3

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą ir pirminės žvejybos ir akvakultūros produktų gamybos veiklą, galima sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje vykdyti ir pagal Reglamentą (ES) Nr. 717/2014 teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žvejybos ir akvakultūros sektoriuje vykdyti, neviršijant tame reglamente nustatytos atitinkamos viršutinės ribos, jeigu atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal Reglamentą (ES) Nr. 717/2014.

▼ B

3. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis**Stebėseną****▼ M3**

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei suteikti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu arba elektronine forma informuoja tą įmonę apie numatytą suteikti pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemas pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta atitinkama *de minimis* viršutinė riba ir neviršytos atitinkamos nacionalinė ir sektoriaus ribos. Prieš suteikdama pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.

▼ B

2. Jeigu valstybė narė įsteigė centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalis netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.

▼ M1

Jeigu valstybė narė teikia pagalbą pagal 3 straipsnio 3a dalį, ji įsteigia centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą visą *de minimis* pagalbą. 1 dalis taikoma iki to laiko, kol registre sukaupiama trejų finansinių metų laikotarpio informacija.

▼ M1

3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2, 3 ir 3a dalyse nurodytų viršutinių ribų ir nacionalinių ribų ir sektoriaus ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.

▼ B

4. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 finansinių metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.

5. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurią gavo bet kuri įmonė.

*7 straipsnis***Pereinamojo laikotarpio nuostatos**

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas pagrindų taisykles, gaires, komunikatus ir pranešimus.

2. Nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

3. Nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

▼ B

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

▼ M1

Jis taikomas iki 2027 m. gruodžio 31 d.

▼ B

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼ **M1**

I PRIEDAS

Didžiausios bendros valstybių narių pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos sumos, nurodytos 3 straipsnio 3 dalyje

(EUR)

Valstybė narė	Didžiausios <i>de minimis</i> pagalbos sumos ⁽¹⁾
Belgija	106 269 708
Bulgarija	53 020 042
Čekija	61 865 750
Danija	141 464 625
Vokietija	732 848 458
Estija	11 375 375
Airija	98 460 375
Graikija	134 272 042
Ispanija	592 962 542
Prancūzija	932 709 458
Kroatija	28 920 958
Italija	700 419 125
Kipras	8 934 792
Latvija	16 853 708
Lietuva	34 649 958
Liuksemburgas	5 474 083
Vengrija	99 582 208
Malta	1 603 917
Nyderlandai	352 512 625
Austrija	89 745 208
Lenkija	295 932 125
Portugalija	87 570 583
Rumunija	215 447 583
Slovėnija	15 523 667
Slovakija	29 947 167
Suomija	55 693 958
Švedija	79 184 750
▼ M2	
Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Šiaurės Airija	29 741 417
▼ M1	

(¹) Didžiausios sumos apskaičiuojamos remiantis kiekvienos valstybės narės 2012–2017 m. metinės žemės ūkio produkcijos trijų didžiausių verčių vidurkiu. Taikant šį skaičiavimo metodą užtikrinama, kad visoms valstybėms narėms būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad jokios nacionalinės vidutinės vertės nebūtų mažesnės už didžiausias sumas, kurios anksčiau buvo nustatytos 2014–2020 m. laikotarpiui.

▼ **M1**

II PRIEDAS

Didžiausios bendros valstybių narių pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos sumos, nurodytos 3 straipsnio 3a dalyje

(EUR)

Valstybė narė	Didžiausios <i>de minimis</i> pagalbos sumos ⁽¹⁾
Belgija	127 523 650
Bulgarija	63 624 050
Čekija	74 238 900
Danija	169 757 550
Vokietija	879 418 150
Estija	13 650 450
Airija	118 152 450
Graikija	161 126 450
Ispanija	711 555 050
Prancūzija	1 119 251 350
Kroatija	34 705 150
Italija	840 502 950
Kipras	10 721 750
Latvija	20 224 450
Lietuva	41 579 950
Liuksemburgas	6 568 900
Vengrija	119 498 650
Malta	1 924 700
Nyderlandai	423 015 150
Austrija	107 694 250
Lenkija	355 118 550
Portugalija	105 084 700
Rumunija	258 537 100
Slovėnija	18 628 400
Slovakija	35 936 600
Suomija	66 832 750
Švedija	95 021 700
Jungtinė Karalystė, kiek tai susiję su Šiaurės Airija	35 689 700

▼ **M2**▼ **M1**

⁽¹⁾ Didžiausios sumos apskaičiuojamos remiantis kiekvienos valstybės narės 2012–2017 m. metinės žemės ūkio produkcijos trijų didžiausių verčių vidurkiu. Taikant šį skaičiavimo metodą užtikrinama, kad visoms valstybėms narėms būtų taikomos vienodos sąlygos ir kad jokios nacionalinės vidutinės vertės nebūtų mažesnės už didžiausias sumas, kurios anksčiau buvo nustatytos 2014–2020 m. laikotarpiui.